

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการบรรเลงขิมโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา ปีการศึกษา 2560
ผู้วิจัย นางสาวน้ำฝน ปินตา
ปีที่วิจัย 2560

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องการพัฒนาทักษะการปฏิบัติการบรรเลงขิม วิธีการสอนแบบร่วมมือร่วมใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติในการการปฏิบัติการบรรเลงขิม ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระดนตรี สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดและ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฯลฯ

ในการพัฒนาทางด้านวิชาดนตรีพื้นฐานที่สำคัญที่ส่งผลในด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีคือการพัฒนาในด้านทักษะการบรรเลงขิมในการสอนที่ผ่านมาพบว่านักเรียนบางส่วนยังขาดความรู้ขาดทักษะในด้านต่างๆ จึงส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุง และต้องมีการพัฒนาในทักษะนี้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีและจากการเรียนการสอนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียนที่มีปัญหาในด้านทักษะการบรรเลงขิม จำนวนหนึ่ง จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการปฏิบัติการบรรเลงขิม ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ดนตรี) โดยการใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้ นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติการบรรเลงขิมซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาตนเองและพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ให้ดีขึ้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ไปฝึกฝนด้วยตนเองได้เรียนอย่างมีความสุข สนุกสนานกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้พัฒนาทักษะการบรรเลงขิมคือกระบวนการที่ทำให้การทำงานแต่ละครั้งของนักเรียนเกิดผลสำเร็จและได้ผลงานเป็นที่น่าพึงพอใจเป็นอย่างยิ่งซึ่งผู้ทำวิจัยได้ตรวจผลงานและประเมินผลการให้คะแนนตามประเด็นและหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ทำเป็นข้อมูลหลักฐานยืนยันได้ว่าการทำงานในแต่ละครั้งนั้น ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการบรรเลงขิม จากทำงานอยู่ในขั้นเกณฑ์ปรับปรุงพัฒนาเป็นพอใช้และดีมากขึ้นมาตามลำดับ